

## Arrest

nr. 297 611 van 24 november 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen  
woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en M. BOTTIN  
Mont Saint-Martin 22  
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 27 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT *loco* advocaten D. ANDRIEN en M. BOTTIN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. De bestreden beslissing

##### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken, geboren te zijn op [...] augustus 1984 te Luanda.*

*Sinds 2004 heeft u een relatie met D.A.E.J. (CGVS [...]). In 2013 werden jullie families aan elkaar voorgesteld en gingen jullie samenwonen. Jullie zijn niet officieel gehuwd.*

*Jullie hebben samen vier kinderen; D.F.A.G. geboren op [...] /09/2005; D.M.A.G., geboren op [...] /05/2014; D.E.A.G. geboren op [...] /04/2016 en A.E.E. geboren op [...] /09/2019 in België.*

*Daarnaast heeft D.A.E.J. nog twee kinderen; D.I.F., geboren op [...] /10/2007 en D.R.M., geboren op [...] juli 2011.*

*Sinds uw aankomst in België zijn u en m. D.A.E.J. niet langer een koppel en leven jullie niet meer samen. Jullie kinderen wonen bij u, alsook D.I.F.. D.R.M. zou nog in Angola verblijven.*

*U ging naar school en u behaalde in 2013 uw bachelor in secretariaat; uitvoerend secretariaat en bedrijfscommunicatie aan de universiteit van Agostinho Neto, faculteit letteren.*

*In 2008 begon u les te geven in de 'school [...]' in de wijk Kikolo, gemeente Kakakwo. U gaf het vak Portugees en was daarnaast ook werkzaam in het secretariaat. Uw toenmalige partner, D.A.E.J. begon in datzelfde jaar ook te werken in dezelfde school. Daarnaast was u ook handelaar.*

*U was door uw oom, L.P.L. geïnspireerd om de geesten en ogen van de mensen te openen over de wantoestanden van de machthebbende regering in Angola. U trachtte de ogen van uw leerlingen en mede verkoopsters te openen. U begon, net als m. D.A.E.J., deel te nemen aan manifestaties. In 2010, 2014, 2017, 2018 en op 4 februari 2019 nam u deel aan manifestaties. In 2014 werd u tijdens een manifestatie hardhandig aangepakt waardoor u blind werd aan uw linker oog.*

*Op 4 februari 2019 werd u samen met m. D.A.E.J. gearresteerd nadat jullie hadden deelgenomen aan een manifestatie. Jullie werden, samen met jullie kinderen en met D.I.F. opgesloten. D.R.M. verbleef bij haar moeder. U en D.A.E.J. werden er seksueel misbruikt en mishandeld gedurende ongeveer negenentwintig tot dertig dagen. Ook in 2018 werd u verkracht. U weet niet door wie u toen misbruikt werd daar u de persoon niet heeft gezien. U veronderstelt dat de regering achter deze verkrachting zat.*

*Met de hulp van een bewaker en uw oom konden jullie uit gevangenschap geraken, onder voorwaarde dat jullie Angola zouden verlaten. Jullie werden naar de luchthaven gebracht waar jullie het vliegtuig namen en uiteindelijk in België belandden. Jullie gebruikten hiervoor de documenten die de man die jullie hielp met jullie reis, toestak. De man heeft deze documenten na jullie reis teruggenomen.*

*Na jullie reis belandden u, D.A.E.J., jullie vier kinderen en D.I.F. uiteindelijk in België op 4 maart 2019 alwaar jullie op 11 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden bij de bevoegde Belgische instanties.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer; een kopie van uw kiezerskaart met nr [...], een kopie van uw bediendekaart (zonder datum of nr), een kopie van uw Angolese identiteitskaart met nr [...], uitgegeven op 16 juni 2018 en geldig tot 12 juni 2028, een kopie van uw dagvaarding, opgemaakt op 4 januari 2016 en een kopie van een dagvaarding, opgemaakt op 1 augustus 2019. U legt verder een attest voor, opgemaakt door mevr. M.K., dokter in de psychologie dd 3 juni 2020. Voorts legt u een getuigenverklaring neer, opgemaakt door M.N.N., opgemaakt op 12 augustus 2020, een getuigenverklaring van A.L.M., opgemaakt op 15 juli 2021 en een medische fiche opgemaakt op 5 maart 2019 door Fedasil. Daarnaast legt u documenten neer die verband houden met m. D.A.E.J.; een kopie van zijn kiezerskaart met nr [...], een kopie van zijn bediendekaart (zonder datum of nr), een kopie van zijn Angolese identiteitskaart met nr [...] uitgegeven op 26 juli 2017 en geldig tot 26 juli 2022, een kopie van zijn rijbewijs met nr KN-[...], geldig van 19/09/2007 tot 4/08/2023, een kopie van zijn dagvaarding, opgemaakt op 25 mei 2017 en een kopie van zijn dagvaarding, opgemaakt op 1 januari 2019, een medische rapport i.v.m. zijn anale klachten die hij zou hebben opgelopen na seksueel misbruik, opgemaakt op 22/05/2019 door Centre Hospitalier Universitaire de Liège, een medisch verslag van Fistulographie i.v.m. anale problemen, zijn fiche opgemaakt op 5 maart 2019 door Fedasil.*

*Op 22 augustus 2022 formuleerde u opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (verder NPO). U gaf de volledige naam van uw vader en van uw zus langs moederskant. Verder corrigeerde u de schrijfwijze van de naam van uw oom.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*U legt een attest neer, opgemaakt op 3 juli 2020 door dr. R. en dr. K., beide dokters in de psychologie bij Tabane. Ze maken vermelding van de valse identiteit die u en m. D.A.E.J. hebben opgegeven op advies van de smokkelaar bij jullie registratie bij de Dienst Vreemdelingen zaken (verder DVZ). De psychologen maken vermelding dat jullie op dat moment te kampen hadden met extreem fysiek en mentaal lijden waardoor jullie vatbaar waren voor de raadgevingen van jullie smokkelaar. Het attest maakt geen vermelding van uw huidige mentale situatie. Er wordt evenmin aangegeven dat u, of m. D.A.E.J. niet in staat zouden zijn om een persoonlijk onderhoud te hebben.*

***Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.***

***Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U slaagt er namelijk niet in om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk geviséerd zou worden omwille van uw politiek activisme en dat u hierdoor op 4 februari 2019 werd opgesloten en misbruikt door de Angolese overheid.***

***Vooreerst kan worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en deze van de heer D.A.E.J. blijkt dat jullie sinds 2004 een koppel vormen dat gemeenschappelijke activiteiten en feiten beleefden. Zo verklaarden jullie dat jullie relatie startte in 2004 (NPO D.A.E.J., p 12 en NPO, p 10) en dat jullie in 2013 'traditioneel' zijn gehuwd en samenwoonden en dat jullie families toen aan elkaar werden voorgesteld (NPO D.A.E.J., p 12 en NPO, p 11). Jullie hebben samen vier kinderen (NPO D.A.E.J., p 13 en NPO, p 11). Verder verklaren jullie dat jullie sinds 2008 op dezelfde school- school [...] in Kakwako- werkten (NPO D.A.E.J., p 11 en 12 en NPO, p 5, p 11). Jullie gaven tevens aan dat jullie beiden deelnamen aan manifestaties (NPO D.A.E.J., p 17 en NPO, p 14) en dat jullie beiden deelnamen aan de manifestatie van 4 februari 2019 (NPO D.A.E.J., p 16 en NPO, p 14). Vervolgens verklaarden jullie dat jullie samen met de kinderen werden opgepakt en dat u en m. D.A.E.J. tijdens jullie opsluiting seksueel werden misbruikt (NPO D.A.E.J., p 23-24 en NPO, p 23). Daar jullie samen dezelfde feiten hebben meegemaakt, kan van jullie worden verwacht dat jullie consistente en duidelijke verklaringen afleggen over deze gebeurtenissen in Angola.***

***Jullie slagen er echter niet in om coherente verklaringen af te leggen over deze gebeurtenissen in Angola. Zo zijn jullie verklaringen over de arrestaties die m. D.A.E.J. zou hebben ondergaan tegenstrijdig.***

***U verklaart bij de DVZ nadrukkelijk dat m. D.A.E.J. op 4 februari 2019 de eerste keer werd gearresteerd (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 1). Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of m. D.A.E.J. op 4/02/2019 voor de eerste keer werd gearresteerd, verklaart u dat u het niet meer weet maar dat hij wel werd opgeroepen door de politie. Wanneer u wordt gevraagd of hij dan werd vastgehouden, zegt u dat u denkt van wel, maar dat u het zich niet meer herinnert. U verduidelijkt dat er veel in uw hoofd zit en dat hij naar het politiekantoor is geweest. Wanneer u wordt gevraagd of hij dan werd vastgehouden, zegt u van wel, maar dat dit niet voor lang was. U verklaart verder dat u zich herinnert dat hij reeds heeft vastgezeten, maar dat u niet weet hoe vaak dit gebeurde (NPO, p 16). Het is opmerkelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de arrestaties van m. D.A.E.J.. D.A.E.J. verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij in 2010 werd opgepakt en dat hij enkele uren vast zat. Hij verklaart dat hij ook in 2014 werd opgepakt en dat hij één dag werd vastgehouden en dat hij vervolgens in 2017 voor twee tot vier dagen werd vastgehouden en dat zijn familie is gekomen om iets te betalen en om hem vrij te krijgen (NPO D.A.E.J., p 26). Het is verwonderlijk dat u, die omwille van de bedreigingen die zouden uitgaan van de Angolese overheid, niet op de hoogte zou zijn van de opsluitingen van uw toenmalige partner, D.A.E.J. zeker daar ze deel uitmaken van de kern van uw relaas; de bedreigingen die zouden uitgaan van de Angolese overheid.***

***Uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt dat u sinds 2005 steunend lid bent van een beweging waarvan u de naam niet meer kent en dat uw partner er vóór u bij zat (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 3). Het is wel opmerkelijk dat m. D.A.E.J. verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij sinds 2008 lid werd van de organisatie (NPO D.A.E.J., p 14) en bij de DVZ verklaarde dat hij sinds 2014 betrokken was bij de revolutionaire beweging (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 3).***

**Jullie verklaringen over jullie start van jullie activisme komen bijgevolg niet overeen; u verklaarde immers dat u sinds 2005 steunend lid was en dat D.A.E.J. vóór u actief was terwijl D.A.E.J. verklaarde dat hij sinds 2008 of 2014 lid werd van de organisatie, wat ruim na 2005 is.**

**Verder kan worden opgemerkt dat de verklaringen die u bij de DVZ aflegde niet overeenkomen met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.**

Zo verklaart u bij de DVZ op 28 juni 2019 dat uw **naam Ga. en voornaam Gr.** was en dat u geboren bent op **17 augustus 1981** (zie Verklaring DVZ, vraag 1, 2 en 4, opgemaakt door de DVZ op 28/06/2019). U paste deze verklaringen aan op 12 december 2021 en verklaarde dat u **Ga.N.** bent, geboren op **17 augustus 1979**. Ook de namen en geboortedata van uw kinderen en D.A.E.J. paste u aan. De verklaringen die dr. R. en dr. K. geven voor het geven van een valse identiteit, namelijk dat u en uw voormalige partner werden bedreigd en gemanipuleerd door jullie smokkelaar en dat jullie door jullie fragiele mentale toestand niet helder konden nadenken en hierdoor een foute identiteit opgaven en dat jullie angst daarnaast dermate groot was om aan de Angolese autoriteiten te worden overgeleverd indien jullie jullie werkelijke identiteit zouden onthullen, kan niet overtuigen.

**De incoherenties tussen uw verklaringen en deze van m. D.A.E.J. alsook het opzettelijk opgeven van een verkeerde identiteit, vormen een ernstige negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas; een verzoekster om internationale bescherming heeft immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas en dat u waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit en nationaliteit, uw landen en plaatsen van eerder verblijf, uw reisroute en reisdocumenten. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden en het land of de landen die geacht worden bescherming te (kunnen) bieden kunnen bepaald worden. U vertelde echter niet de waarheid over uw identiteit en deze van uw kinderen en m. D.A.E.J., dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op u rust. De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van m. D.A.E.J. wijzen eveneens op leugenachtige verklaringen**

Verder dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u **huisvrouw** was (zie Verklaring DVZ, vraag 12, opgemaakt door de DVZ op 28/06/2019). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u leerkracht bent en dat u werkzaam was op het secretariaat van diezelfde school (NPO, p 9). U verklaart dat de directeur van de school u bedreigde en u op het matje riep omdat u tegenstander bent van de heersende partij, waartoe de directeur behoorde. Hij dreigde om u van school te sturen omdat u de leerlingen de waarheid zou vertellen. U verklaart dat andere collega's werden weggestuurd maar dat u kon blijven omwille van uw competenties (NPO, p 12-13). Daar uw beroep als leerkracht een belangrijk element uitmaakt van uw verzoek om internationale bescherming; u trachtte immers 'de geesten van uw studenten te openen' en werd hierdoor bedreigd (NPO, p 11), is het **niet aannemelijk dat u niet verklaart dat u onderwijzer bent maar dat u zegt dat u huisvrouw bent indien u werkelijk zou geviseerd worden door de Angolese overheid** omdat u o.a. uw studenten zou aanmoedigen om 'hun geest te openen'. Het werpt een negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tevens kan worden opgemerkt dat u geenszins kan overtuigen dat u mensen toesprak om hen te overtuigen, zoals u zelf aangeeft. U verklaarde dat u sprak over nepotisme. Wanneer u wordt gevraagd wat nepotisme dan wel is, zegt u de macht, alles in handen hebben. U voegt hieraan toe Ze regeren over het volk en ze houden het volk als gijzelaars. Het is een bende moordenaars. De regering van MPLA zijn moordenaars, ze zijn corrupt. Wanneer u wordt gevraagd wat nepotisme dan concreet is, stelt u zichzelf de vraag hoe u dit kan uitleggen. Wanneer u er attent op wordt gemaakt dat u verklaarde dat u dit aan de bevolking uitlegde, dat u het nu dan toch ook kan uitleggen, zegt u Het is al lang geleden hé. Het is al lang geleden dat ik er niet meer over spreek. (NPO, p 24) **U kan bijgevolg geenszins overtuigen dat u daadwerkelijk mensen toesprak en hen o.a. informeerde over nepotisme bij de Angolese overheid.**

Verder is het wel zeer verwonderlijk en toont het van weinig interesse in uw verzoek om internationale bescherming dat u bij de DVZ verklaarde dat u, nadat u verklaarde dat jullie een beweging zonder naam steunde, u vervolgens verklaarde dat u de **naam van de beweging vergeten bent** (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 3). Indien u werkelijk een vrees heeft jegens de Angolese autoriteiten, toont het van weinig interesse dat u de naam van de beweging zou vergeten zijn. Verder is

het zeer verwonderlijk dat u zich tijdens uw persoonlijk onderhoud lieert aan de organisatie 'Clube dos pensadores' terwijl u verklaart dat uw partner betrokken was bij 'Movimento revolucionaria' (NPO, p 21). **Uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt geenszins dat jullie twee verschillende organisaties zouden aanhangen.** Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig geschaad.

Ook over uw activisme slaagt u er niet in om éénduidige verklaringen af te leggen; bij de DVZ verklaarde u immers dat u, voor uw arrestatie, deelnam aan twee manifestaties; eentje in 2010 en eentje in november 2018 (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u deelnam aan een manifestatie in 2010, in 2014, 2017 en 2018 (NPO, p 14-15). Uw tegenstrijdige verklaringen doen wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeend activisme.

Voorts kan worden opgemerkt dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u een **visum** heeft aangevraagd op **15 januari 2019** om naar Portugal te reizen. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze info verklaart u dat **u geen visum heeft aangevraagd**. U verklaart dat u wel een visum had aangevraagd voor Canada, maar dat u deze nooit heeft gekregen. U gevraagd waarom u een visum had aangevraagd om naar Canada te gaan, zegt u dat u toen reeds werd bedreigd (NPO, p 26). Het is wel zeer verwonderlijk dat, indien u door de Angolese autoriteiten zou worden bedreigd, u uw eigen paspoort zou gebruiken om te reizen. **Immers, indien u werkelijk in Angola in de aandacht van de overheid zou staan, is niet aannemelijk dat deze aandacht zou ontbreken aan de grensovergangen waar net een verhoogde aandacht vereist is.** Bovendien dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u 'nooit in het bezit bent geweest van een paspoort' (zie verklaring DVZ, vraag 28, opgemaakt door de DVZ op 28/06/2019). Uw incoherente verklaringen over het hebben van een paspoort schaden wederom uw algehele geloofwaardigheid. Wanneer u nogmaals wordt geconfronteerd met het visum dossier, nuanceert u uw eerdere verklaringen en zegt u dat u het zich niet herinnert of u een visum had aangevraagd op 15 januari 2019 (NPO, p 26).

Uit het visumdossier, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat uw werkgever; governo provincial de Luanda administração municipal do Cazenga Direcção municipal da educação liceu nr [...] (vertaling: provinciebestuur van Luanda gemeentebestuur van Cazenga Gemeentelijk directoraat onderwijs Liceu nr [...]), waarvan u verklaarde dat deze u bedreigde en onder druk zette omdat u de geesten van de studenten trachtte te openen (NPO, p 12-13) een aanbevelingsbrief opmaakte voor uw visumdossier. Niet alleen is het niet aannemelijk dat de mensen die u zouden bedreigen u zouden helpen met uw visumdossier. Tevens is het wel zeer merkwaardig dat zowel u als m. D.A.E.J. te werk bleven gesteld in de school. U verklaarde immers dat andere leerkrachten, die net als u de studenten informeerden, onmiddellijk naar een andere school werden overgeplaatst. U verklaart dat u steeds op de school tewerkgesteld bleef omdat u uw kwaliteiten had. Ook over m. D.A.E.J. verklaart u dat hij niet werd ontslagen zijn haar capaciteiten (NPO, p 13). **Uw verklaringen over de bedreigingen die van de schooldirectie zouden uitgaan en uw langdurige tewerkstelling in de school, alsook de aanbevelingsbrief voor uw visumdossier zijn niet te verzoenen waardoor de geloofwaardigheid wederom in het gedrang komt.**

Daarenboven verklaart u dat u in het **verleden reeds had gereisd**; zo heeft u reeds gereisd naar de Democratische Republiek Congo (RDC), naar Namibië en Dubai (NPO, p 18). **Uw reizen wijzen er geenszins op dat u onder de bijzondere aandacht van de Angolese autoriteiten stond.** Wederom slaagt u er niet in om uw vrees voor de Angolese overheid aannemelijk te maken.

Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u door de Angolese overheid zou geïsoleerd worden door uw politiek activisme.

Bovenstaande elementen maken dat er geenszins geloof kan gehecht worden aan uw vermeende activisme, laat staan dat u hierdoor geïsoleerd zou worden door de Angolese overheid. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de overheid iemand stuurde om u te verkrachten in 2018 (NPO, p 23). **Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u zou geïsoleerd worden door de Angolese overheid omwille van uw politiek activisme, kan er tevens geen geloof gehecht worden dat ze verantwoordelijk zijn voor uw verkrachting.**

Er kan net zo min geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in 2014 slaag kreeg van de politie toen u deelnam aan een manifestatie en dat u hierdoor **blind werd aan uw linkeroog** (NPO, p 15).

Bovendien dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen met het oog op een verblijf in België te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

**Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om 'een vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of 'een reëel risico op ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming aannemelijk te maken.**

**U verklaart dat uw kinderen, bij terugkeer naar Angola eveneens slachtoffer zouden kunnen worden van verkrachting en dat hun fysieke integriteit in gevaar is omdat ze weten dat ze uw kinderen zijn. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen, kan u tevens niet aannemelijk maken dat uw kinderen, bij terugkeer naar Angola een 'een vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of 'een reëel risico op ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming, lopen.**

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat u uitsluitend kopieën neerlegt waardoor de bewijskracht ernstig afneemt.

U legt een kopie van uw kiezerskaart voor met registratie nr [...] (niet gedateerd) voor alsook een kopie van de kiezerskaart van D.A.E.J. met registratie nr [...] (niet gedateerd). Verder legt u een kopie van uw functionariskaart (niet gedateerd) voor alsook een kopie van de functionariskaart (niet gedateerd) van D.A.E.J.. Uit deze kaarten blijkt dat u beiden werkzaam bent in school nr [...] en dat jullie er leerkracht zijn. U legt tevens een kopie van uw Angolese identiteitskaart neer met nr [...] uitgegeven op 13/06/2018 en geldig tot 12/06/2028 alsook een kopie van de Angolese identiteitskaart van D.A.E.J. met nr [...] uitgegeven op 26/07/2017 en geldig tot 26/07/2022. U legt tevens een kopie van het rijbewijs neer van D.A.E.J. met nr KN-[...], opgemaakt op 19/09/2007 en geldig tot 4/08/2023. Al deze documenten bevestigen jullie Angolese identiteit, wat niet in twijfel wordt getrokken. Daarnaast geeft het aan dat u beide leerkracht bent op school nr [...]. Dit wordt eveneens bevestigd door de informatie in het visumdossier (zie administratief dossier).

U legt vervolgens twee kopieën neer van 'aviso notificação' (vrije vertaling: kennisgeving) waaruit moet blijken dat D.A.E.J. op 30 mei 2017 werd opgeroepen en op 10 januari 2019 bij de 'Serviço de investigação criminal' (vrije vertaling: rechedienst). U legt tevens twee kopieën neer van 'aviso notificação' (vrije vertaling: kennisgeving) gericht aan u, waaruit moet blijken dat u op 10 januari 2016 werd opgeroepen en op 5 augustus 2019 bij de 'Serviço de investigação criminal' (vrije vertaling: rechedienst). Niet alleen dient te worden opgemerkt dat er geen geloof aan fotokopieën kan gehecht worden aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Daarenboven is het wel zeer verwonderlijk dat u ergens in **maart 2019** Angola heeft verlaten maar dat u pas in **augustus 2019** wordt opgeroepen. Indien ze werkelijk zou gevisieerd worden door de Angolese autoriteiten is het niet aannemelijk dat u pas in augustus zou worden opgeroepen.

Het **psychologisch verslag** dd 03/07/2020 opgemaakt door psychologen dr. R. en dr. K., verbonden aan Tabane, werd reeds besproken. Bovendien doen psychologen vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënte en rekening houdend met deze bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan deze nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënte. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog bij het vaststellen van een diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen door de patiënt wordt aangereikt.

De stellingname in het attest over de oorzaak van de psychologische problemen is ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere finaliteit heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Verder legt u een **handgeschreven verklaring neer (opgemaakt op 12/08/2020) door M.N.N.** Dit document werd ten behoeve van u opgesteld en vertoont bijgevolg een gesolliciteerd karakter zodat hieraan bezwaarlijk objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. De auteur van het document verklaart dat ze samen met u en D.A.E.J. werkte als onderwijzeres. U legt tevens een getuigenverklaring voor, opgemaakt door A.L.M., op 15 juli 2021. Ook dit document werd ten behoeve van u opgesteld en vertoont bijgevolg een gesolliciteerd karakter zodat hieraan bezwaarlijk objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit voormelde vaststellingen.

Tot slot legt u verschillende medische documenten neer; een medische rapport van D.A.E.J., opgemaakt op 22/05/2019 door Centre Hospitalier Universitaire de Liège ivm zijn anale klachten die hij zou hebben opgelopen na seksueel misbruik en een medisch verslag van Fistulographie. Echter medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. U legt tevens twee fiches neer, opgemaakt door Fedasil op 5 maart 2019 van u en m. D.A.E.J.. Deze documenten werden opgesteld op basis van jullie verklaringen en geven een overzicht van de acties die werden ondernomen door Fedasil.

## **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de manifeste appreciatiefout en schending “van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013, artikel 17 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”.

Na een korte theoretische toelichting ontwikkelt verzoekster het middel als volgt:

“1. Toekenning van de vluchtelingenstatus

• Aangaande het bijzondere en kwetsbare profiel van verzoeker

[...]

Het CGVS heeft zich in eerste instantie - en voornamelijk - gebaseerd op de inconsistenties en leemten in verzoeker verklaringen met betrekking tot zijn vertrek uit Angola, zijn beroep als leerkracht en zijn activisme in politiek om het seksuele en fysiek geweld waarvan zij en Meneer D. slachtoffer zijn geweest, ter discussie te stellen.

Volgens het CGVS, geeft verzoeker onvoldoende zicht op de werkelijke omstandigheden van zijn vertrek uit Angola en werden er verschillende inconsistenties en merkwaardigheden vastgesteld omtrent zijn politiek activiteit, zijn arrestaties die vragen doen oproepen bij de aanleiding van zijn vertrek en hierdoor tevens de ernst van zijn vrees relativeren.

In dit verband bevestigt Mevrouw N. - een zeer kwetsbare persoon, totaal gedesoriënteerd en lijdend aan zeer ernstige psychiatrische problemen.

Opgemerkt zij dat haar verklaringen niet met elkaar in tegenspraak zijn. Mevrouw N. wil benadrukken dat zij nauwelijks betrokken was bij de voorbereiding van haar reis. Hij weet dan ook niet welke documenten zijn ingediend, als ze al vals waren.

Zoals Meneer D. verklaarde, heeft hij de gevangenis bloedend verlaten, zwaar gewond door de afranselingen en het seksueel misbruik door de politie in de gevangenis. Onder deze omstandigheden herinnert hij zich nauwelijks wat er daarna is gebeurd. In dit verband meet ook worden benadrukt dat het feit dat de heer en

Mevrouw N. naar België zijn gevlogen met een paspoort en een visum niet betekent dat de organisatie van zijn reis als zodanig van begin tot eind legaal was - aangezien waarschijnlijk valse informatie en documenten zijn gebruikt om dit paspoort en visum te verkrijgen. Het CGVS kan hem evenmin terecht verwijten dat ze haar papieren niet heeft afgegeven, aangezien deze documenten haar na haar aankomst in België zijn afgenomen (wat smokkelaars heel vaak doen). In dezelfde geest is het niet verwonderlijk dat verzoekster de volledige identiteit van haar mensensmokkelaar niet kent (informatie die een mensensmokkelaar doorgaans zeker niet verstrekt).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt toch dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid en het bijzondere profiel van Mevrouw N..

Volgens het CGVS verstrekt verzoeker onvoldoende informatie over de werkelijke omstandigheden van zijn vertrek uit Angola en zijn verschillende incoherenties en bijzonderheden vastgesteld met betrekking tot zijn politieke activiteiten en zijn arrestaties, die vragen doen rijzen over de reden van zijn vertrek en bijgevolg ook de ernst van zijn vrees relativeren.

- Aangaande de vervolging in het verleden

In werkelijkheid heeft het CGVS zich in zijn weigeringsbeslissing enkel gebaseerd op kleine tegenstrijdigheden - die niet echt tegenstrijdig zijn - en heeft het zich gemakkelijk gemaakt door allé door verzoekster overgelegde medische documenten die het fysieke, seksuele en mentale geweld dat zij heeft ondergaan, ondersteunen, te verwerpen.

Uit het onderhoud bij het CGVS blijkt een gebrek aan belangstelling voor wat verzoekster en haar familie in 2019 in de gevangenis hebben geleden. Toch is dit de belangrijkste reden waarom zij hun land hebben verlaten. Het geweld dat zij tijdens hun gevangenisverblijf hebben ondergaan heeft hen volledig veranderd, zij hadden niet langer de kracht om te vechten voor de ideeën die hij bij zijn studenten propageerde. Omdat er weinig vragen aan hen werden gesteld en in de beslissing geen melding wordt gemaakt van deze opsluiting, spreekt het CGVS hen niet tegen.

Bovendien stelt het CGVS de deelname van Mevrouw aan de betogingen niet ter discussie, noch de arrestatie - die niet werd geanalyseerd - noch de mishandeling die hij heeft ondergaan.

Het feit dat het CGVS dergelijke belangrijke elementen van haar verleden niet heeft betwist, bewijst dus enerzijds dat verzoekster voldoende volledig en nauwkeurig is geweest, aangezien hij het CGVS heeft overtuigd van de essentiële elementen van haar verleden (politieke deelneming, politiegeweld). Zij had a fortiori het voordeel van de twijfel moeten krijgen met betrekking tot de andere elementen, gelet op het ontbreken van tegenspraak. Het CGVS had op zijn minst meer vragen moeten stellen over wat zij en haar familie hadden geleden. Ze werden een maand lang opgesloten.

Gedurende die maand werden ze seksueel, fysiek en verbaal misbruikt. De behandeling die ze kregen is onmenselijk, vernederend.

Anderzijds had het CGVS, dat erkende dat verzoeker slecht was behandeld, artikel 4 van de erkenningsrichtlijn moeten toepassen.: [...]

Volgens artikel 48/7 van 12 december 1980 : [...]

- Aangaande de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van Mevrouw N. en Meneer D.

Allereerst constateert het CGVS een tegenstrijdigheid met betrekking tot de verschillende arrestaties van Meneer D.. Het CGVS stelt dat [...]

Hij is namelijk vóór deze arrestatie in 2019 redenen waarom zij uiteindelijk dezelfde jaar Angola hebben verlaten 3 keer gearresteerd. Deze 3 arrestaties vonden plaats in 2010 (enkele uren) in 2014 (1 dag) en in 2017 (enkele dagen). Tijdens haar verhoor heeft Mevrouw N., anders dan het CGVS stelt, de verklaringen van verzoeker niet tegengesproken. Zij heeft zelfs bevestigd dat zij heeft deelgenomen aan dezelfde betogingen die tot de arrestatie van Meneer D. hebben geleid. Tijdens de demonstratie van 2014 is Mevrouw N. ook zodanig door de politie geslagen dat heeft haar blindheid bezorgd aan haar linkeroog. Dit werd niet in aanmerking genomen door het CGVS en kan haar herinneringen veranderen. In werkelijkheid herinnert zij zich deze demonstratie alleen als een gewelddadig pak slaag. Het is niet verwonderlijk dat wat zij zich 9 jaar later herinnert vooral het deel is waar zij zo zwaar werd geslagen dat zij ernstige nawerkingen had.

Zij herhaalde ook meermaals dat zij zich niet herinnerde wanneer Meneer D. precies was gearresteerd. Maar ondanks een kwetsbaar en zeer beïnvloedbaar profiel, ondersteund door medische documenten, zette de Protector Officier, zonder empathie, zijn verhoor door tot het einde. Dit verhoor leek bijna op dat van een politieagent: [...]

Bovendien verklaarde Meneer D. bij de DVZ dat hij telkens was vrijgelaten ofwel er te veel mensen vastgehouden waren ofwel omdat ze geen grond vonden om ons langer vast te houden. Het was meer om druk uit te oefenen zodat we zouden stoppen. (DVZ D., 18/12/2019, vraag 3.1)

Ten tweede wijst het CGVS op tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van Meneer D. en Mevrouw N. over het begin van het activisme van Meneer D..

Enerzijds lijkt het CGVS lid en activist door elkaar te halen. Beide verzoekers bevestigen echter dat zij nooit lid van een partij zijn geweest. Wel hebben zij beiden vergaderingen van organisaties of bewegingen bijgewoond. Zij waren eerder woordvoerders, maar geen leden.

[...]

Anderzijds haalt het CGVS daarentegen allé uitspraken van verzoekers door elkaar door stukjes zin uit hun verband te halen. In 2008 begon Meneer D. zijn politieke activiteit als woordvoerder van democratische ideeën. Hij steunt organisaties zonder lid te zijn. (NPO D., p.14). Hetzelfde jaar werd hij leraar op de school en ontving hij dreigbrieven..(NPO D., p.22) En 2014, hij gaf steun aan een vereniging naamd Movimiento Revolutionaro - zonder lid te zijn (NPO D., p.14 en DVZ D., vraag 3.3 en NPO N. p.21 )

De uitlegging van het CGVS is misbruik en houdt geen rekening met de verklaringen van verzoeker.

- Aangaande tegenstrijdigheden tussen verklaring van Mevrouw bij DVZ en bij CGVS

Ten eerste, wat zijn identiteit betreft, was hij vanaf het begin van zijn interview bij het CGVS duidelijk: [...]

Ter ondersteuning van deze verklaring legt Mevrouw een medische verklaring over waarin vanuit wetenschappelijk oogpunt wordt uitgelegd hoe deze beslissingen konden worden gewijzigd. Ze overlegt ook een kopie van zijn identiteitskaart (zie infra over de document neergelegd en verwerpt door het CGVS). Verder heeft het CGVS bevestigd dat “ al deze documenten bevestigen jullie Angolese identiteit, wat niet in twijfel wordt getrokken”.

Ten tweede verwerpt het CGVS daarover de verklaringen van Mevrouw over zijn baan als leerkracht in die zin dat de directeur van de school waarvoor hij werkt hem zou hebben bedreigd en dat er een aanbevelingsbrief zou zijn geschreven om een visum te krijgen. Vooreerst werd Mevrouw niet geconfronteerd met deze aanbevelingsbrief en kon zijn mening niet geven wat is een schending van artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees parlement en de raad van 26 juni 2013 en artikel 17 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Bovendien moet deze aanbevelingsbrief buiten beschouwing worden gelaten omdat de directeur van de school J.D.C.Z. was (NPO N., p.12). De ondertekenaar is echter een M.D.C.F.A., subdirectora Administrative (adjunct-directeur). Met betrekking tot deze persoon heeft Mevrouw nooit een bedreiging van hem geuit.

In ieder geval beoordeelde Uw Raad tevens meermaals dat : [...]

Verder stelt het CGVS dat Mevrouw “kan bijgevolg geenszins overtuigen dat u daadwerkelijk mensen toespark en hen o.a. informeerde over népotisme bij Angolese overheid.” (bestreden beslissing, p.4). CGRA zegt dit omdat Mevrouw over népotisme zei dat CGVS zegt dit omdat mevrouw over népotisme zei dat [...]

Toch volgens Wikipedia [...]

Het CGVS verwerpt de activisme van Mevrouw volgens zijn definitie van Népotisme.

Toch heeft ze ook verklaarde dat ze actieve was ook op een andere manier: [...]

Ten derde constateert het CGVS een tegenstrijdigheid over een visum dat Mevrouw in 2019 heeft aangevraagd. Ten tijde van het gesprek wist Mevrouw niet of zij een visum had aangevraagd en uit welk land, maar zij wist zeker dat zij er nooit een had gekregen. Zij probeerde in feite het land legaal te verlaten, maar wist niet hoe dat moest en kreeg geen visum. Tussentijd Was Mevrouw gearresteerd door de politie met haar hele familie. Dat veranderde haar perceptie. Dus verliet ze illegaal het land met haar man.

Wat betreft Waarom heeft Mevrouw geen internationale bescherming aangevraagd als ze naar de DRC, Namibie of Dubai ging? Ze heeft gereisd naar deze landen in 2010,2011,2013. Ze was nog niet verkracht en geslagen door de politie.

In tegenstelling tot wat het CGVS opmerkt, bevestigt dit haar verklaringen. Zij was nog niet opgesloten en had nog niet geleden onder de gewelddadige behandeling van de gevangenis. Ze was nog niet verkracht in de gevangenis. Ze was nog niet geslagen. Ze was dus niet van plan asiel aan te vragen. Het is verrassend dat het CGVS stelt [...]

- Aangaande de documenten dat Mevrouw ter staving van haar verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd

Ter staving van haar verzoek legde Mevrouw N. met name een kopie van haar kiezerskaart, een kopie van haar bediendekaart, een kopie van haar Angolese identiteitskaart met, een kopie van haar dagvaarding. Ze legt verder een attest voor, opgemaakt door mevr. M.K., dokter in de psychologie dd 3 juni 2020. Voorts legt ze een getuigenverklaring neer, opgemaakt door M.N.N., opgemaakt op 12 augustus 2020, een getuigenverklaring van A.L.M., opgemaakt op 15 juli 2021 en een medische fiche opgemaakt op 5 maart 2019 door Fedasil. Daarnaast legt ze documentée neer die verband houden met m. D.A.E.J.; een kopie van zijn kiezerskaart, een kopie van zijn bediendekaart (zonder datum of nr), een kopie van zijn

*Angolese identiteitskaart, een kopie van zijn rijbewijs, een kopie van zijn dagvaarding, en een kopie van zijn dagvaarding, een medische rapport i.v.m. zijn anale klachten die hij heeft opgelopen na seksueel misbruik, opgemaakt op 22/05/2019 door Centre Hospitalier Universitaire de Liège, een medisch verslag van Fistulographie i.v.m. anale problemen, zijn fiche opgemaakt op 5 maart 2019 door Fedasil.*

*Verzoeker heeft een psychologische attest neergelegd waarin het psychisch lijden in verband wordt gebracht met de gebeurtenissen in Angola. Het CGVS beweert dat een psycholoog nooit met zekerheid de oorzaken van iemands psychische problemen kan vaststellen.*

*Uw Raad heeft echter al verklaard dat : [...]*

*Bovendien volgens vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moeten medische getuigschriften die ter ondersteuning van een asielaanvraag worden overgelegd, door de asielautoriteiten aan een grondig onderzoek worden onderworpen (R.C. tegen Zweden, 9 maart 2010 en MO. M. tegen Frankrijk, 18 april 2013).*

*In dit verband blijkt duidelijk uit recente rechtspraak van hetzelfde Hof dat, om een medisch attest uit te sluiten, mag de risicocontrole met betrekking tot artikel 3 van het EVRM niet beperkt blijven tot het gebrek aan geloofwaardigheid, maar zich ook moet uitstrekken tot allé andere individuele factoren die, bij elkaar opgeteld, het risico van onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar het land van herkomst vergroten.*

*In haar arrest in de zaak R.J. tegen Frankrijk van 19 September 2013 oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat : [...]*

*In haar arrest in de zaak I. tegen Zweden van 5 September 2013 oordeelde het Hof verder dat: [...]*

*Het door verzoekster ingediend psychologisch attest is dus een belangrijk document die niet systematisch door het CGVS kunnen worden verworpen. Het CGVS kan niet systematisch oordelen dat een psychologisch attest geen echte bewijswaarde heeft.”.*

2.2. Ter terechtzitting brengt verzoekster volgend stuk bij:

*“Attest van vluchteling van Meneer J.E.G.D. – broer van A.E.D. (stuk 1)”.*

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat verweerder geen rekening heeft gehouden met haar kwetsbaarheid en bijzondere profiel.

In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure meent dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

*“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).*

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoekster is om aan te geven dat zij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoeksters profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoekster eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoeksters verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Noch verzoekster, noch haar advocaat hebben op enig moment te kennen gegeven dat verzoekster omwille van haar kwetsbare toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure.

Daarenboven maakt het door verzoekster neergelegde psychologisch attest - dat reeds door verweerder werd meegenomen in de beoordeling - geen melding van enige cognitieve problemen of te verwachten moeilijkheden bij het deelnemen aan de onderhavige procedure. Inzake dit attest stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

*“U legt een attest neer, opgemaakt op 3 juli 2020 door dr. R. en dr. K., beide dokters in de psychologie bij Tabane. Ze maken vermelding van de valse identiteit die u en m. D.A.E.J. hebben opgegeven op advies van de smokkelaar bij jullie registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). De psychologen maken vermelding dat jullie op dat moment te kampen hadden met extreem fysiek en mentaal lijden waardoor jullie vatbaar waren voor de raadgevingen van jullie smokkelaar. Het attest maakt geen vermelding van uw huidige mentale situatie. Er wordt evenmin aangegeven dat u, of m. D.A.E.J. niet in staat zouden zijn om een persoonlijk onderhoud te hebben.”*

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoeksters rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. Verder hekelt verzoekster de beoordeling door verweerder van het door haar neergelegd psychologisch attest. Ze citeert uit een arrest van de Raad (RvV nr. 99 380 van 21 maart 2013). Daarnaast verwijst ze naar rechtspraak van het EHRM inzake medische attesten, waaronder het arrest “*I. t. Zweden*”, nr. 61204/09 van 5 september 2013, het arrest “*R.J. tegen Frankrijk*”, nr. 10466/11 van 19 september 2013, het arrest “*R.C. t. Zweden*”, nr. 41827/07 van 9 maart 2010 en het arrest “*Mo.M. t. Frankrijk*”, nr. 18372/10 van 18 april 2013. Verzoekster meent dat het door haar ingediend psychologisch attest een belangrijk document betreft dat niet systematisch door verweerder kan worden verworpen.

Wat betreft verzoeksters verwijzing naar een arrest van de Raad gaat zij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

In verband met de geciteerde rechtspraak van het EHRM dient opgemerkt dat de genoemde arresten betrekking hebben op asielzoekers die sporen van foltering vertonen op hun lichaam. Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat verzoekster zich in een gelijkaardige situatie bevindt aan de zaken in voornoemde arresten. Verzoekster gaat er in deze bovendien aan voorbij dat het EHRM steeds voorop stelt dat de bewijslast bij de verzoekster ligt en voorts wordt het belang van een causaal verband benadrukt, wat inhoudt dat verzoeksters verklaringen al geloofwaardig zijn. Nergens uit de aangehaalde rechtspraak van het Hof kan blijken dat een ongeloofwaardig asielrelaas louter kan verholpen worden op basis van een medisch (dan wel psychologisch) getuigschrift.

Verzoeksters verweer vormt geen dienstige weerlegging van de motivering van verweerder inzake het door haar bijgebracht psychologisch attest. Deze motivering luidt als volgt:

*“Het psychologisch verslag dd 03/07/2020 opgemaakt door psychologen dr. R. en dr. K., verbonden aan Tabane, werd reeds besproken. Bovendien doen psychologen vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënte en rekening houdend met deze bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan deze nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënte. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog bij het vaststellen van een diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen door de patiënt wordt aangereikt. De stellingname in het attest over de oorzaak van de psychologische problemen is ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere finaliteit heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.”*

Verzoekster laat de motivering inzake de medische attesten van haar (ex-)partner ongemoeid in het verzoekschrift. Verweerder wordt bijgetreden waar deze in verband met deze medische documenten het volgende stelt:

*“Tot slot legt u verschillende medische documenten neer; een medische rapport van D.A.E.J., opgemaakt op 22/05/2019 door Centre Hospitalier Universitaire de Liège ivm zijn anale klachten die hij zou hebben opgelopen na seksueel misbruik en een medisch verslag van Fistulographie. Echter medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen U legt tevens twee fiches neer, opgemaakt door Fedasil op 5 maart 2019 van u en m. D.A.E.J.. Deze documenten werden opgesteld op basis van jullie verklaringen en geven een overzicht van de acties die werden ondernomen door Fedasil.”*

6. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit

of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat verzoekster misleidende verklaringen heeft afgelegd over haar eigen identiteit en de identiteit van haar kinderen en haar (ex)-partner, dat verzoekster wijzigende verklaringen heeft afgelegd over haar professionele activiteiten en dat verzoekster ongeloofwaardige en incoherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar visumaanvraag van 15 januari 2019 en het al dan niet hebben van een paspoort.

Verzoeksters (herhaalde) verwijzing naar slechte raad van de smokkelaar en het psychologisch attest in het verzoekschrift biedt geen bevredigende verklaring voor verzoeksters misleidende verklaringen over haar identiteit en de identiteit van haar gezinsleden. De bestreden beslissing stelt immers terecht het volgende:

*“Zo verklaart u bij de DVZ op 28 juni 2019 dat uw **naam Ga. en voornaam Gr.** was en dat u geboren bent op **17 augustus 1981** (zie Verklaring DVZ, vraag 1, 2 en 4, opgemaakt door de DVZ op 28/06/2019). U paste deze verklaringen aan op 12 december 2021 en verklaarde dat u **Ga.N.** bent, geboren op **17 augustus 1979**. Ook de namen en geboortedata van uw kinderen en D.A.E.J. paste u aan. De verklaringen die dr. R. en dr. K. geven voor het geven van een valse identiteit, namelijk dat u en uw voormalige partner werden bedreigd en gemanipuleerd door jullie smokkelaar en dat jullie door jullie fragiele mentale toestand niet helder konden nadenken en hierdoor een foute identiteit opgaven en dat jullie angst daarnaast dermate groot was om aan de Angolese autoriteiten te worden overgeleverd indien jullie jullie werkelijke identiteit zouden onthullen, kan niet overtuigen.”.*

Verzoekster biedt in het verzoekschrift geen enkele uitleg voor haar leugenachtige verklaringen over haar beroep. Verweerder stelde terecht vast dat verzoekster bij de DVZ verklaarde dat ze huisvrouw was (verklaring DVZ, vraag 12), maar tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat ze leerkracht was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verzoeksters tegenstrijdige verklaringen over haar beroep doen niet alleen afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid, maar ook aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas, gezien verzoeksters beroep als leerkracht tot de kern van haar relaas behoort (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

Verzoekster legt in het verzoekschrift uit dat zij ten tijde van het persoonlijk onderhoud niet wist of zij een visum had aangevraagd en uit welk land, maar dat zij zeker wist dat zij er nooit één had gekregen. Daargelaten dat niet kan worden aanvaard dat verzoekster zou vergeten zijn dat zij een visum heeft aangevraagd, kan deze uitleg hoe dan ook niet volstaan ter verschoning van haar ongeloofwaardige en wijzigende verklaringen over haar visumaanvraag en het feit of ze al dan niet een paspoort heeft gehad. De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht het volgende:

*“Voorts kan worden opgemerkt dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u een **visum** heeft aangevraagd op **15 januari 2019** om naar Portugal te reizen. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze info verklaart u dat u **geen visum heeft aangevraagd**. U verklaart dat u wel een visum had aangevraagd voor Canada, maar dat u deze nooit heeft gekregen. U gevraagd waarom u een visum had aangevraagd om naar Canada te gaan, zegt u dat u toen reeds werd bedreigd (NPO, p 26). Het is wel zeer verwonderlijk dat, indien u door de Angolese autoriteiten zou worden bedreigd, u uw eigen paspoort zou gebruiken om te reizen. **Immers, indien u werkelijk in Angola in de aandacht van de overheid zou staan, is niet aannemelijk dat deze aandacht zou ontbreken aan de grensovergangen waar net een verhoogde aandacht vereist is.***

*Bovendien dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u ‘nooit in het bezit bent geweest van een paspoort’ (zie verklaring DVZ, vraag 28, opgemaakt door de DVZ op 28/06/2019). Uw incoherente verklaringen over het hebben van een paspoort schaden wederom uw algehele geloofwaardigheid. Wanneer u nogmaals wordt geconfronteerd met het visum dossier, nuanceert u uw eerdere verklaringen en zegt u dat u het zich niet herinnert of u een visum had aangevraagd op 15 januari 2019 (NPO, p 26).”*

De voorstaande vaststellingen inzake verzoeksters verklaringen over haar identiteit en de identiteit van haar gezin, over haar achtergrond en over haar paspoort en visumaanvraag betreffen een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid. Verzoekster faalt in de medewerkingsplicht die op haar rust.

7. Blijkens de bestreden beslissing slaagt verzoekster er niet in om aannemelijk te maken dat zij door de Angolese autoriteiten werd vervolgd omwille van haar politiek activisme.

Na kennisname van de elementen in het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast:

- verzoekster en haar (ex-)partner D.A.E.J. zouden samen dezelfde feiten hebben meegemaakt, maar leggen tegenstrijdige verklaringen af over de arrestaties die D.A.E.J. zou hebben ondergaan;
- de verklaringen van verzoekster en haar partner over de start van hun respectievelijke activisme komen niet overeen;
- de vaststelling dat verzoekster haar beroep als leerkracht bij de DVZ onvermeld liet, terwijl dit een essentieel element van haar asielrelaas uitmaakt – verzoekster trachtte immers de geesten van haar studenten te openen en werd hierom bedreigd – doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas en vrees voor vervolging door de Angolese overheid;
- verzoekster slaagt er niet in uit te leggen wat nepotisme is, zodat zij geenszins weet te overtuigen dat zij daadwerkelijk mensen toesprak en hen onder andere over nepotisme bij de Angolese overheid informeerde;
- verzoekster verklaarde bij de DVZ dat ze de naam van de beweging die ze steunde vergeten is; bij het CGVS verklaarde verzoekster dan weer dat ze gelieerd is aan de organisatie 'Clube dos pensadores' en haar (ex-)partner betrokken is bij 'Movimento revolucionaria'. Uit haar eerdere verklaringen kan echter geenszins blijken dat zij en haar (ex-)partner twee verschillende organisaties zouden aanhangen;
- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de manifestaties waaraan ze deelnam;
- verzoekster stelt dat ze een visum voor Canada had aangevraagd toen ze reeds werd bedreigd: het valt echter niet in te zien dat verzoekster van plan zou zijn met haar eigen paspoort te reizen, indien ze door de Angolese autoriteiten zou worden bedreigd;
- de door verzoekster voorgehouden bedreigingen die van de schooldirectie zouden uitgaan zijn onverenigbaar met verzoeksters langdurige tewerkstelling in de school én de aanbevelingsbrief voor haar visumdossier, opgemaakt door haar werkgever;
- verzoeksters eerdere reizen naar Congo (DRC), Namibië en Dubai wijzen er geenszins op dat verzoekster onder de bijzondere aandacht van de Angolese autoriteiten stond;
- aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters verklaringen dat ze door de overheid zou worden geïsoleerd omwille van haar politiek activisme, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden verkrachting door de Angolese autoriteiten, noch aan haar verklaringen dat zij blind werd aan haar linkeroog ten gevolge van politiegeweld bij haar deelname aan een manifestatie in 2014.

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoekster komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het hekelen van de vraagstelling door verweerder, het uiten van persoonlijke vergoelijkingen (met name haar kwetsbaar profiel), het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden en het geven van *post factum* nuanceringen (over de verschillende arrestaties van haar (ex-)partner; over het begin van het activisme van verzoekster en haar (ex-)partner), het herhalen en benadrukken van reeds afgelegde verklaringen (over haar activisme), het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Dit kan – mede gelet op wat volgt – bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht, waarmee verzoekster er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Verzoekster meent in het verzoekschrift dat er uit het persoonlijk onderhoud een gebrek aan belangstelling blijkt voor wat zij en haar familie in 2019 in de gevangenis hebben geleden. Zij hekelt dat er weinig vragen werden gesteld en dat er geen melding wordt gemaakt van deze opsluiting.

Te dezen kan worden vastgesteld worden dat verzoekster uitgebreid en grondig bevraagd werd. Verzoekster kon haar verzoek om internationale bescherming toelichten op de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoekster grondig gehoord en kreeg zij zowel open als gerichte vragen. Zo kreeg verzoekster de gelegenheid om haar asielrelaas uiteen te zetten, maar beperkte zij zich echter tot een korte vertelling (*"Omdat we een volledig beeld zouden krijgen van de redenen waarom u uw land heeft verlaten, zou ik willen weten waarom u precies Angola heeft verlaten. Het is belangrijk dat u dit zo gedetailleerd mogelijk vertelt zodat ik een duidelijk beeld krijg van wat er*

*allemaal is gebeurd.*”, “Free narrative - Ik ben bang van de partij en het regime van MPLA. Ik werd verkracht in 2018, ik heb slaag gekregen. Ik ben op 4/02/2019 opgepakt en opgesloten met mijn familie. Ik kreeg slaag en werd opnieuw seksueel misbruikt. Als ik terugkeer is het om te sterven.”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk in de gelegenheid werd gesteld om uit te weiden over haar asielmotieven – en dus ook over de gevangenneming van haar en haar gezin in 2019 – maar dat verzoekster slechts beperkte verklaringen aflegde. Verzoekster bevestigde bovendien aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat zij alles heeft kunnen vertellen (“Heeft u mij alles kunnen vertellen ivm VIB?”, “ja”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27). Indien verzoekster achteraf alsnog meende dat zij over een of ander onderwerp, *in casu* over het gevangenschap in 2019, bijkomende inlichtingen had, dan kon zij nog bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen. Zij heeft hieraan verzaakt. Hierbij dient benadrukt dat de bewijslast in beginsel op de verzoekster om internationale bescherming zelf rust. Het komt toe aan verzoekster om de redenen waarvoor zij haar land verlaten heeft uiteen te zetten voor de Belgische asielinstanties. Verzoekster brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan in verband met de voorgehouden gevangenschap in 2019 die een ander licht op de huidige beoordeling kunnen werpen.

9. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en haar (ex-) partner in verband met de verschillende arrestaties van haar (ex-)partner, bevestigt verzoekster in het verzoekschrift dat haar (ex-)partner voor de arrestatie in 2019 drie keer werd gearresteerd. Daarnaast wijst zij erop dat zij in 2014 zodanig geslagen werd dat ze blind werd aan haar linkeroog, dat ze tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals aangaf dat ze zich niet herinnerde wanneer haar (ex-)partner precies was gearresteerd, dat de *protection officer* het persoonlijk onderhoud doorzette ondanks haar kwetsbaar profiel en dat het bijna leek op een verhoor door een politieagent.

Verzoekster gaat er vooreerst aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar eigen verklaringen en de verklaringen van haar (ex-)partner grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoekster *post factum* nog tracht aan te brengen. Het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van de feiten volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht als volgt:

**“Jullie slagen er echter niet in om coherente verklaringen af te leggen over deze gebeurtenissen in Angola. Zo zijn jullie verklaringen over de arrestaties die m. D.A.E.J. zou hebben ondergaan tegenstrijdig.**

*U verklaart bij de DVZ nadrukkelijk dat m. D.A.E.J. op 4 februari 2019 de eerste keer werd gearresteerd (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 1). Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of m. D.A.E.J. op 4/02/2019 voor de eerste keer werd gearresteerd, verklaart u dat u het niet meer weet maar dat hij wel werd opgeroepen door de politie. Wanneer u wordt gevraagd of hij dan werd vastgehouden, zegt u dat u denkt van wel, maar dat u het zich niet meer herinnert. U verduidelijkt dat er veel in uw hoofd zit en dat hij naar het politiekantoor is geweest. Wanneer u wordt gevraagd of hij dan werd vastgehouden, zegt u van wel, maar dat dit niet voor lang was. U verklaart verder dat u zich herinnert dat hij reeds heeft vastgezeten, maar dat u niet weet hoe vaak dit gebeurde (NPO, p 16). Het is opmerkelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de arrestaties van m. D.A.E.J.. D.A.E.J. verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij in 2010 werd opgepakt en dat hij enkele uren vast zat. Hij verklaart dat hij ook in 2014 werd opgepakt en dat hij één dag werd vastgehouden en dat hij vervolgens in 2017 voor twee tot vier dagen werd vastgehouden en dat zijn familie is gekomen om iets te betalen en om hem vrij te krijgen (NPO D.A.E.J., p 26).*

**Het is verwonderlijk dat u, die omwille van de bedreigingen die zouden uitgaan van de Angolese overheid, niet op de hoogte zou zijn van de opsluitingen van uw toenmalige partner, D.A.E.J. zeker daar ze deel uitmaken van de kern van uw relaas; de bedreigingen die zouden uitgaan van de Angolese overheid.”**

Voor zover verzoekster andermaal haar kwetsbaar profiel aanhaalt, wordt hernomen dat uit niets kan blijken dat verzoekster omwille van haar voorgehouden kwetsbare toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure (punt 4.). Verzoekster kan hiermee geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar eigen verklaringen, noch de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar ex-partner inzake zijn arrestaties, verschonen.

Daarnaast licht verzoekster niet toe wat zij bedoelt met “Dit verhoor leek bijna op dat van een politieagent”, noch verbindt zij hieraan enige conclusie. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud uitgebreid de gelegenheid kreeg om haar asielmotieven en de concrete feitelijkheden uiteen te zetten. Geenszins kan blijken dat de *protection officer* een gebrekkige vraagstelling, dan wel gebrekkig onderzoek zou hebben gevoerd.

10. De *post factum* uitleg in het verzoekschrift over het verschil tussen “lid” en “activist” kan de vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekster en die van haar (ex-)partner over de aanvang van de start van hun respectievelijke activisme, niet rechtvaardigen. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

*“Uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt dat u sinds 2005 steunend lid bent van een beweging waarvan u de naam niet meer kent en dat uw partner er vóór u bij zat (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 3). Het is wel opmerkelijk dat m. D.A.E.J. verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij sinds 2008 lid werd van de organisatie (NPO D.A.E.J., p 14) en bij de DVZ verklaarde dat hij sinds 2014 betrokken was bij de revolutionaire beweging (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 12/12/2019, vraag 3). **Jullie verklaringen over jullie start van jullie activisme komen bijgevolg niet overeen; u verklaarde immers dat u sinds 2005 steunend lid was en dat D.A.E.J. vóór u actief was terwijl D.A.E.J. verklaarde dat hij sinds 2008 of 2014 lid werd van de organisatie, wat ruim na 2005 is.**”*

11. Wat betreft de aanbevelingsbrief betoogt verzoekster dat zij niet geconfronteerd werd met deze brief. Daarnaast wijst zij erop dat de brief werd opgesteld door de adjunct-directeur en dat deze nooit een bedreiging heeft geuit.

Het feit dat verzoekster niet met de aanbevelingsbrief (en de inconsistentie tussen de aanbevelingsbrief die uitgaat van de schooldirectie en de bedreigingen die worden geuit door de schooldirectie) werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf niet steeds mogelijk. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de verzoekster met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld.

Indien verzoekster daadwerkelijk werd bedreigd door de schooldirecteur en de Angolese autoriteiten omwille van haar politiek activisme, dan kan niet worden aangenomen dat de adjunct-directeur, zelfs indien deze nooit persoonlijke bedreigingen heeft geuit, vervolgens een aanbevelingsbrief zou schrijven teneinde verzoekster en haar (ex-)partner te ondersteunen met hun visumaanvraag.

De volgende vaststellingen blijven bijgevolg overeind en worden bijgetreden door de Raad:

*“Uit het visumdossier, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat uw werkgever; governo provincial de Luanda administração municipal do Cazenga Direcção municipal da educação liceu nr [...] (vertaling: provinciebestuur van Luanda gemeentebestuur van Cazenga Gemeentelijk directoraat onderwijs Liceu nr [...]), waarvan u verklaarde dat deze u bedreigde en onder druk zette omdat u de geesten van de studenten trachtte te openen (NPO, p 12-13) een aanbevelingsbrief opmaakte voor uw visumdossier. Niet alleen is het niet aannemelijk dat de mensen die u zouden bedreigen u zouden helpen met uw visumdossier. Tevens is het wel zeer merkwaardig dat zowel u als m. D.A.E.J. te werk bleven gesteld in de school. U verklaarde immers dat andere leerkrachten, die net als u de studenten informeerden, onmiddellijk naar een andere school werden overgeplaatst. U verklaart dat u steeds op de school tewerkgesteld bleef omdat u uw kwaliteiten had. Ook over m. D.A.E.J. verklaart u dat hij niet werd ontslagen zijn haar capaciteiten (NPO, p 13).*

***Uw verklaringen over de bedreigingen die van de schooldirectie zouden uitgaan en uw langdurige tewerkstelling in de school, alsook de aanbevelingsbrief voor uw visumdossier zijn niet te verzoenen waardoor de geloofwaardigheid wederom in het gedrang komt.***

12. Verder kan verzoekster met haar verwijzing naar de definitie van nepotisme en haar beknopte verklaringen uit het persoonlijk onderhoud in verband met haar concrete politiek activisme, geen afbreuk doen aan de terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die luiden als volgt:

*“Tevens kan worden opgemerkt dat u geenszins kan overtuigen dat u mensen toesprak om hen te overtuigen, zoals u zelf aangeeft. U verklaarde dat u sprak over nepotisme. Wanneer u wordt gevraagd wat nepotisme dan wel is, zegt u de macht, alles in handen hebben. U voegt hieraan toe Ze regeren over het volk en ze houden het volk als gijzelaars. Het is een bende moordenaars. De regering van MPLA zijn moordenaars, ze zijn corrupt. Wanneer u wordt gevraagd wat nepotisme dan concreet is, stelt u zichzelf de vraag hoe u dit kan uitleggen. Wanneer u er attent op wordt gemaakt dat u verklaarde dat u dit aan de bevolking uitlegde, dat u het nu dan toch ook kan uitleggen, zegt u Het is al lang geleden hé. Het is al lang geleden dat ik er niet meer over spreek. (NPO, p 24) **U kan bijgevolg geenszins overtuigen dat u daadwerkelijk mensen toesprak en hen o.a. informeerde over nepotisme bij de Angolese overheid.**”*

13. Verzoekster stelt dat zij geen internationale bescherming heeft aangevraagd wanneer ze naar Congo (DRC), Namibië en Dubai ging, omdat ze naar deze landen reisde in 2010, 2011 en 2013 en toen nog niet verkracht of geslagen was door de politie.

Hieruit blijkt echter wel dat verzoekster (toen) niet onder de bijzondere aandacht van de Angolese autoriteiten stond, gezien zij met haar eigen paspoort probleemloos het land kon in- en uitreizen. Dit terwijl ze voorhoudt dat haar activisme in 2005 startte (vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

14. Tot slot blijkt dat verzoekster volgende motiveringen ongemoeid laat in het verzoekschrift:

*“Bovenstaande elementen maken dat er geenszins geloof kan gehecht worden aan uw vermeende activisme, laat staan dat u hierdoor gevisieerd zou worden door de Angolese overheid. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de overheid iemand stuurde om u te verkrachten in 2018 (NPO, p 23). **Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u zou gevisieerd worden door de Angolese overheid omwille van uw politiek activisme, kan er tevens geen geloof gehecht worden dat ze verantwoordelijk zijn voor uw verkrachting. Er kan net zo min geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in 2014 slaag kreeg van de politie toen u deelnam aan en manifestatie en dat u hierdoor blind werd aan uw linkeroog (NPO, p 15).***

*Bovendien dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen met het oog op een verblijf in België te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.*

***Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om ‘een vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of ‘een reëel risico op ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming aannemelijk te maken.***

***U verklaart dat uw kinderen, bij terugkeer naar Angola eveneens slachtoffer zouden kunnen worden van verkrachting en dat hun fysieke integriteit in gevaar is omdat ze weten dat ze uw kinderen zijn. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen, kan u tevens niet aannemelijk maken dat uw kinderen, bij terugkeer naar Angola een ‘een vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of ‘een reëel risico op ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming, lopen.”***

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven deze motiveringen, die terecht en pertinent zijn, onverminderd overeind.

15. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift een opsomming maakt van de door haar reeds bijgebrachte documenten. Dit vormt echter geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Deze omstandige en terechte motiveringen vinden steun in het administratief dossier en worden voor de volledigheid integraal hernomen:

*“De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.*

*Hierbij dient te worden opgemerkt dat u uitsluitend kopieën neerlegt waardoor de bewijskracht ernstig afneemt.*

*U legt een kopie van uw kiezerskaart voor met registratie nr [...] (niet gedateerd) voor alsook een kopie van de kiezerskaart van D.A.E.J. met registratie nr [...] (niet gedateerd). Verder legt u een kopie van uw functionariskaart (niet gedateerd) voor alsook een kopie van de functionariskaart (niet gedateerd) van D.A.E.J.. Uit deze kaarten blijkt dat u beiden werkzaam bent in school nr [...] en dat jullie er leerkracht zijn. U legt tevens een kopie van uw Angolese identiteitskaart neer met nr [...] uitgegeven op 13/06/2018 en geldig tot 12/06/2028 alsook een kopie van de Angolese identiteitskaart van D.A.E.J. met nr [...] uitgegeven op 26/07/2017 en geldig tot 26/07/2022. U legt tevens een kopie van het rijbewijs neer van D.A.E.J. met nr KN-[...], opgemaakt op 19/09/2007 en geldig tot 4/08/2023. Al deze documenten bevestigen jullie Angolese identiteit, wat niet in twijfel wordt getrokken. Daarnaast geeft het aan dat u beide leerkracht bent op school nr [...]. Dit wordt eveneens bevestigd door de informatie in het visumdossier (zie administratief dossier).*

*U legt vervolgens twee kopieën neer van ‘aviso notificação’ (vrije vertaling: kennisgeving) waaruit moet blijken dat D.A.E.J. op 30 mei 2017 werd opgeroepen en op 10 januari 2019 bij de ‘Servicio de investigação criminal’ (vrije vertaling: rechedienst). U legt tevens twee kopieën neer van ‘aviso*

notificação' (vrije vertaling: kennisgeving) gericht aan u, waaruit moet blijken dat u op 10 januari 2016 werd opgeroepen en op 5 augustus 2019 bij de 'Serviço de investigação criminal' (vrije vertaling: rechedienst). Niet alleen dient te worden opgemerkt dat er geen geloof aan fotokopieën kan gehecht worden aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Daarenboven is het wel zeer verwonderlijk dat u ergens in **maart 2019** Angola heeft verlaten maar dat u pas in **augustus 2019** wordt opgeroepen. Indien ze werkelijk zou gevisieerd worden door de Angolese autoriteiten is het niet aannemelijk dat u pas in augustus zou worden opgeroepen.

Het **psychologisch verslag** dd 03/07/2020 opgemaakt door psychologen dr. R. en dr. K., verbonden aan Tabane, werd reeds besproken. Bovendien doen psychologen vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënte en rekening houdend met deze bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan deze nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënte. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog bij het vaststellen van een diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen door de patiënt wordt aangereikt. De stellingname in het attest over de oorzaak van de psychologische problemen is ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere finaliteit heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Verder legt u een **handgeschreven verklaring neer (opgemaakt op 12/08/2020) door M.N.N.** Dit document werd ten behoeve van u opgesteld en vertoont bijgevolg een gesolliciteerd karakter zodat hieraan bezwaarlijk objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. De auteur van het document verklaart dat ze samen met u en D.A.E.J. werkte als onderwijzeres. U legt tevens een getuigenverklaring voor, opgemaakt door A.L.M., op 15 juli 2021. Ook dit document werd ten behoeve van u opgesteld en vertoont bijgevolg een gesolliciteerd karakter zodat hieraan bezwaarlijk objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit voormelde vaststellingen.

Tot slot legt u verschillende medische documenten neer; een medische rapport van D.A.E.J., opgemaakt op 22/05/2019 door Centre Hospitalier Universitaire de Liège ivm zijn anale klachten die hij zou hebben opgelopen na seksueel misbruik en een medisch verslag van Fistulographie. Echter medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. U legt tevens twee fiches neer, opgemaakt door Fedasil op 5 maart 2019 van u en m. D.A.E.J.. Deze documenten werden opgesteld op basis van jullie verklaringen en geven een overzicht van de acties die werden ondernomen door Fedasil."

16. Verzoekster legt ter terechtzitting een beslissing van de Canadese overheid neer, waaruit blijkt dat de broer van verzoeksters (ex-)partner D.A.E. als vluchteling werd erkend in Canada. Uit dit document kan echter niet blijken op welke basis deze persoon erkend werd, laat staan dat dit verband zou houden met verzoeksters voorgehouden relaas. Te dezen dient benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld.

17. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

18. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS